

[Startside](#) > ... > [Anlæggelse Af Retssag](#) > [Det Europæiske Civilretlige Atlas](#) > [Gensidig Anerkendelse Af Beskyttelsesforanstaltninger I Civilretlige Spørgsmål](#) > Finland

Gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål

Finland

Finland

FIND KOMPETENTE DOMSTOLE/MYNDIGHEDER

Søgeværktøjet nedenfor vil hjælpe dig med at finde den eller de domstole/myndigheder, der er kompetente for et specifikt europæiske retligt instrument. Vi har gjort alt for at sikre, at resultaterne er så nøjagtige som muligt, men der kan være exceptionelle sager om fastlæggelse af kompetence, som ikke nødvendigvis er dækket.

Artikel 17 - Oplysninger, der stilles til rådighed for offentligheden

I Finland er de beskyttelsesforanstaltninger, der er omhandlet i direktiv 2011/99/EU og forordning (EF) nr. 606/2013, reguleret i lov om tilhold (nr. 898/1998).

Loven giver mulighed for at meddele tilhold for at forebygge forbrydelser, der kan skade en persons liv og helbred, krænke dennes frihed eller fred, forebygge trusler i den forbindelse, samt hindre enhver anden form for grov chikane. Hvis den person, der føler sig truet, og den person, for hvem tilholdet skal gælde, sædvanligvis bebor den samme bolig, kan der meddeles tilhold for at beskytte den truede person mod ovennævnte forbrydelser (*tilhold ved fælles bopæl*).

Direktiv 2011/99/EU gælder for tilhold, der meddeles i Finland som følge af en strafbar handling eller ved mistanke om en sådan handling. Hvis tilholdet ikke er knyttet til en strafbar handling, der nævnt i direktivet, er det forordning nr. 606/2013, der finder anvendelse.

Som det udførligt angives i det tilhold, der meddeles i det konkrete tilfælde, kan den person, der er genstand for tilholdet, ikke opsøge eller kontakte den beskyttede person - eller gøre forsøg herpå - på anden vis (*standardtilhold*). Den pågældende har desuden forbud mod at forfølge eller overvåge den beskyttede person. Den person, der er genstand for et tilhold ved fælles bopæl, skal endvidere fraflytte den bolig, som vedkommende sædvanligvis deler med den beskyttede person, og han kan ikke vende tilbage dertil. Hvis der er grund til at antage, at et standardtilhold ikke er tilstrækkeligt, kan det udvides. I givet fald omfatter tilholdet ligeledes helårsboligens nabolag, ferieboligen, arbejdspladsen og omgivelserne til et tilsvarende sted, der er udtrykkeligt angivet i tilholdet (*udvidet tilhold*). Det er dog tilladt at tage kontakt til den beskyttede person, såfremt det er begrundet i objektive omstændigheder, og en sådan kontakt er åbenlyst nødvendig. De nærmere regler for de nødvendige kontakter er om muligt allerede fastsat i tilholdet.

Tilhold kan meddeles for en periode på højst et år. Tilhold ved fælles bopæl kan meddeles for en periode på højst et år. Tilholdet får virkning, når byretten træffer en afgørelse om at meddele et sådant tilhold. Afgørelsen fuldbyrdes uanset en eventuel appel, medmindre den højere ret, som afgørelsen er appelleret til, beslutter andet. Tilholdet kan forlænges. I givet fald kan tilholdet meddeles for en periode på højst to år. Tilhold ved fælles bopæl kan forlænges i en periode på højst tre måneder.

Enhver person, der har rimelig grund til at føle sig truet eller chikaneret af en anden person, kan anmode om, at der meddeles tilhold. Anklagemyndigheden, politiet og socialforvaltningen kan ligeledes fremsætte en sådan anmodning. Anmodningen kan være skriftlig eller mundtlig. Der er udformet en særlig formular til dette formål.

En sag om meddelelse af tilhold skal anlægges ved byretten. Den kompetente ret er byretten på det sted, hvor den person, der skal beskyttes, har bopæl eller på det sted, hvor tilholdet primært skal finde anvendelse. Hvis den person, for hvem tilholdet skal gælde, er mistænkt for at have begået en strafbar handling, som kan være af relevans for afgørelsen om at meddele et tilhold, har den ret, der behandler straffesagen, ligeledes kompetence til at behandle spørgsmålet om tilhold.

De processuelle regler, der gælder i straffesager, finder tilsvarende anvendelse i tilholdssager. Ifølge finsk retspraksis meddeles tilhold næsten undtagelsesfrit inden for rammerne af en anden sag end straffesagen, selv om der retligt set ikke er noget til hinder for, at spørgsmålet kan påkendes under en straffesag.

Et tilhold kan meddeles, når der er rimelig grund til at antage at den person, for hvem tilholdet skal gælde, truer med at skade en persons liv og helbred, krænke dennes frihed eller fred eller på anden måde chikanere denne person groft.

Et tilhold ved fælles bopæl kan meddeles, når der - henset til de trusler, som vedkommende har fremsat, de strafbare handlinger, som vedkommende har begået, eller anden adfærd, som vedkommende har udvist - er risiko for, at den person, for hvem tilholdet skal gælde, kan skade den truede persons liv og helbred eller krænke dennes frihed eller fred, og en meddelelse af et sådant tilhold ikke er uforholdsmæssig set i forhold til truslens grovhed, de personer, som indgår i husstandens situation og andre konkrete omstændigheder i sagen.

Ved fastsættelse af vilkårene for et tilhold tages der hensyn til de berørte personers situation, den strafbare handling eller chikanens grovhed og dennes tilbagevendende karakter samt sandsynligheden for, at den person, som tilholdet er rettet imod, forstætter med at chikanere eller krænke den person, der føler sig truet.

Tilhold kan også være af midlertidig karakter. Afgørelsen om meddelelse af tilhold træffes af en embedsmand, der har beføjelse til at foretage anholdelser, eller af retten. Den pågældende embedsmand skal uden ugrundet ophold og senest tre dage efter forelægge sin afgørelse for den kompetente ret til prøvelse.

Parterne bærer i princippet selv deres omkostninger i forbindelse med prøvelsen af et sådant tilhold. Hvis der er vægtige grunde, der taler for det, kan retten pålægge en part helt eller delvist at betale den anden parts rimelige sagsomkostninger. Der skal ikke betales retsafgifter.

Parterne kan antage en advokat og har ret til vederlagsfri retshjælp, når betingelserne i lov om retshjælp (lov nr. 257/2002) er opfyldt.

Retten skal uden ugrundet ophold til politiets database indberette enhver afgørelse, hvorved et tilhold meddeles, ophæves eller ændres.

Afgørelsen meddeles ligeledes den, der har anmodet om tilholdet, den, som tilholdet skal beskytte, og den person, for hvem tilholdet skal gælde. Afgørelsen skal meddeles på en kontrollerbar måde til den person, for hvem tilholdet skal gælde, medmindre afgørelsen blev truffet under dennes tilstedeværelse.

Politiet kontrollerer, at tilholdet overholdes.

Enhver overtrædelse af et tilhold udgør en strafbar handling, jf. § 9a i straffeloven (lov nr. 39/1889).

Artikel 18, litra a)(i) - de myndigheder, der er kompetente til at træffe beskyttelsesforanstaltninger og til at udstede attester i overensstemmelse med artikel 5

Myndigheder, der er kompetente til at træffe beskyttelsesforanstaltninger

De almindelige domstole (byretter, appelretter og højesteret).

Myndigheder, der er kompetente til at udstede attester i overensstemmelse med artikel 5

De almindelige domstole (byretter, appelretter og højesteret).

Attesten udstedes af den ret, der har truffet afgørelse om et tilhold, der henhører under anvendelsesområdet for forordningen, og som er meddelt i medfør af lov om tilhold (nr. 898/1998).

Attesten udstedes i overensstemmelse med artikel 5-7 i forordningen. Attesten forkyndes for den person, som forårsager faren, i overensstemmelse med forordningens artikel 8 og § 5 i lov nr. 227/2015 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål.

<https://oikeus.fi/tuomioistuimet/fi/index.html>

Artikel 18, litra a)(ii) - de myndigheder, over for hvilke en beskyttelsesforanstaltning, der er truffet i en anden medlemsstat, skal påberåbes, og/eller som er kompetente til at fuldbyrde en sådan foranstaltning

Byretten i Helsinki

Kontaktoplysninger: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

En beskyttelsesforanstaltning, der er truffet i en anden medlemsstat, anerkendes i Finland i overensstemmelse med forordningens artikel 4, stk. 1, uden at der kræves nogen særlig procedure, jf. artikel 4 i lov nr. 227/2015 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål. Beskyttelsesforanstaltningen indføres i det register, der er omhandlet i § 15 i lov om tilhold, på samme måde som et tilhold, der er meddelt i Finland.

Artikel 18, litra a)(iii) - de myndigheder, der er kompetente til at foretage justeringen af beskyttelsesforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1

Byretten i Helsinki

Kontaktoplysninger: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

En justering af en beskyttelsesforanstaltning finder sted, således som det er angivet i forordningens artikel 11 i overensstemmelse med den skriftlige procedure, der er fastsat i afsnit 3 i lov nr. 227/2015 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål.

Artikel 18, litra a)(iv) - de retter, som anmodningen om nægtelse af anerkendelse, og i påkommende tilfælde fuldbyrdelse, skal indgives til i overensstemmelse med artikel 13

Byretten i Helsinki

Kontaktoplysninger: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

Anerkendelse eller fuldbyrdelse af afgørelsen nægtes i medfør af forordningens artikel 13 i overensstemmelse med den skriftlige procedure i afsnit 3 i lov nr. 227/2015 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål.

Artikel 18, litra b) - hvilket eller hvilke sprog der accepteres ved oversættelse, jf. artikel 16, stk. 1

De accepterede sprog er finsk, svensk og engelsk. En attest på et andet sprog, kan også accepteres, hvis der ikke er andre hindringer for det accept.

■ Sidste opdatering: 19/04/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.